

деятелността на всички мозъчни центрове, или поне на по-големата им част. Ако при процеса на мислене се събуди само единъ мозъченъ центъръ, човѣкъ непременно ще заспи, ще се самохипнотизира. Съ това се обяснява, защо богатиятъ човѣкъ изгубва ума си, защо се отчайва, когато му съобщатъ, че банката, въ която сж вложени паритѣ му, е фалирала. Презъ цѣлия си животъ този човѣкъ е насочвалъ мисълта си къмъ паритѣ, вследствие на което се е самохипнотизиралъ. Въ който день чуе за загубата на тия пари, той изгубва и ума си, и желанието за живѣне, за работа. Сънътъ на човѣка е особено хипнотично състояние, което природата често му налага. Щомъ го постави въ това хипнотично състояние, той заспива. Въ това време тя го прекарва отъ физическия въ астралния свѣтъ, дето му създава различни образи, смѣня едни сцени съ други. По този начинъ тя му създава най-разнообразенъ животъ, отъ който да запази споменъ въ будното си състояние и да започне да мисли. Чрезъ сънищата природата иска да създаде въ човѣка мисълъ. Мисълта се развива при голѣмо разнообразие.

И тъй, отъ всички се иска съзнателна работа, постепенно да развивате въ себе си добри качества и способности. Запримѣръ, ако искате да развивате търпение, направете следния опитъ: помолете десетъ души, ваши приятели, да ви убодатъ съ игла на десетъ различни мѣста, на единъ милиметъръ дълбочина, и сле-